
S'HA ACABAT EL BRÒQUIL

d'Electrotoylets

Una producció de

Electrotoylets SCP
EL CANAL – Centre d'Arts Escèniques de Salt / Girona
ICIC Institut Català d'Indústries Culturals

S'HA ACABAT EL BRÒQUIL

Electrotoylets, amb la participació del director i dramaturg Jordi Prat i Coll i el artistes visuals Xavier Gibert (Telenoika.NET) i Fausto Morales (SlideMedia), estrenen l'espectacle *S'ha acabat el bròquil*. Es tracta d'una nova proposta multidisciplinària que combina la música tradicional catalana, espectaculars projeccions de nova generació (video mapping) i electrònica. A partir d'un videojoc molt especial l'espectacle convida a nens i adults a viure una sèrie d'aventures digitals per redescobrir la tradició popular catalana d'una forma inèdita i amb molt sentit de l'humor.

Xavi Lloses (orquestra de casiotones, miniorgan, vocoder, stylophone, Tommy, Speak&Spell, Simon), David Ibáñez (miniguitarra elèctrica, guitarra elèctrica de juguina, lap steel guitar, ukulele elèctric, botzina) i Adrià Bauzó (ewi, flauta dolça, music box, corneta, buda box, megàfon, magiquemusique), amb tot el seu arsenal d'instruments, són la formació gironina Electrotoylets, que si calgués definir-los vindrien a ser una banda d'electro-folk gamberro, dedicada a la música tradicional catalana indiscriminadament manipulada. Partint d'aquestes melodies tradicionals del folklore català, com ja havien fet en el seu anterior espectacle *Volempamboli* (presentat al Sonar Kids del 2010) ; Electrotoylets presenten un espectacle per a tots els públics, on l'escenari és la pantalla en la qual s'hi desenvolupa un videojoc. Present a Temporada Alta el 2009, amb l'estrena del seu primer disc, el ja esmentat *Volempamboli* (Discmedi), on hi ha peces com Zarathustra Congelat, El Noi de la Mare, Els Segadors , La Gavina, La Pastoreta, el Virolai o sardanes com La Moreneta o La Santa Espina, la formació gironina ha inclòs en el seu nou espectacle alguns d'aquests temes, però també n'hi ha de nous, com ara peces que s'interpreten a la Patum de Berga. La gran novetat és que aquest no és un concert convencional, sinó una mena de joc, en el qual el grup interactua amb el públic; un joc que seguirà una posada en escena dirigida pel gironí Jordi Prat i Coll, i on els Electrotoylets han volgut comptar amb dos artistes visuals del prestigi de Xavier Gibert (Telenoika.NET) i Fausto Morales (SlideMedia). L'escenografia ha estat creada a partir del video mapping, és a dir, projecció d'imatges sobre superfícies inanimades poc convencionals –la modalitat més espectacular i popular és l'aplicada sobre façanes– per aconseguir sorprenents efectes de moviment o 3D. L'acció, el fil conductor de l'espectacle, són llegendes extretes de la tradició catalana, per tant, de referències, al públic no li'n faltaran.

Dani Chicano

UNA PROPOSTA INÈDITA

S'HA ACABAT EL BRÒQUIL és un innovador espectacle per a tots el públics que combina de forma inèdita el videojoc, la tradició catalana i uns impactants efectes visuals de nova generació. Amb la participació del dramaturg Jordi Prat i Coll, el videoartistes Xavier Gibert i Fausto Morales i la inconfusible veu de l'Oscar Dalmau, Electrotoylets converteixen una llegenda popular del Ripollès en una trepidant aventura digital, sempre amb sentit de l'humor i la participació interactiva del públic. Es tracta sens dubte d'una proposta multidisciplinària inèdita als postres escenaris. L'espectacle està recomanat per a tots els públics, a partir de 4 anys.

MOTIVACIÓ I REPERTORI

La motivació principal de S'HA ACABAT EL BRÒQUIL és acostar la cultura popular catalana a un públic ampli i familiar utilitzant dos elements audiovisuals moderns que aparentment poden semblar-ne llunyans: la música electrònica i el videojoc. La utilització d'aquests recursos ve motivada no tant per la seva "presumpta" modernitat, sinó per poder mirar-nos –ja des de nens la nostra tradició des d'una perspectiva nova: desacralitzada i normalitzada. Evitant clixés habituals i –sobretot- amb sentit de l'humor. El repertori de l'espectacle ha estat creat íntegrament per a l'espectacle i inclou peces com La Calma de la Mar, Margarideta Lleva't dematí o fins i tot una suite de peces de la Patum de Berga, entre molts altres.

L'espectacle és la translació als escenaris del seu videojoc, al que es pot jugar a la web del grup: www.electrotoylets.cat.

FITXA

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ ESCÈNICA

JORDI PRAT I COLL

INTÈRPRETS (ELECTROTOYLETS)

XAVI LLOSES

DAVID IBÁÑEZ

ADRIÀ BAUZÓ

COMPOSICIÓ, DIRECCIÓ MUSICAL I ARRANJAMENTS

ELECTROTOYLETS

VISUALS / VIDEO MAPPING

XAVIER GIBERT (TELENOIKA.NET)

FAUSTO MORALES (SLIDEMEDIA)

VEU EN OFF

ÒSCAR DALMAU

ESCENOGRAFIA

RICARD PRAT I COLL

SO

JOAN-CARLES ROS “ROSKY”

PRODUCCIÓ

XAVIER FELIU

Coproducció

En coproducció amb:

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona. Integrat per:

Aquest espectacle forma part del projecte Escena Catalana Transfronterera d'EL CANAL i el Théâtre de l'Archipel.

ELECTROTOYLETS

Electrotoylets és una insòlita formació de música electrònica que valent-se d'un autèntic arsenal d'instruments poc convencionals, joguines i altra parafernàlia electrònica es dedica a revisitar peces clau del folklore musical català. Electrotoylets presenta un espectacle divertit i iconolasta, que converteix alguns dels punts clau del folklore musical català en autèntiques bombes de psicodèlia electrònica de baixa definició.

El grup es va crear l'any 2007 a Girona i des d'aleshores la seva mescla única i impactant de tradició i modernitat els ha permès presentar-se en diferents festivals d'Europa i Àsia. Amb la participació del director i dramaturg Jordi Prat i Coll i els artistes visuals Xavier Gibert, membre de Telenoika.NET i Fausto Morales (SlideMedia) estrenen l'espectacle *S'ha acabat el bròquil*. Es tracta d'una nova proposta multidisciplinària que combina música tradicional catalana, espectaculars projeccions de nova generació (video *mapping*) i electrònica. A partir d'un videojoc molt especial l'espectacle convida a nens i adults a viure una sèrie d'aventures digitals per redescobrir la tradició popular catalana d'una forma inèdita i amb molt sentit de l'humor.

En tres anys de trajectòria, Electrotoylets s'han convertit en un autèntic grup revelació. La seva mescla única i *bizarra* d'electrònica, experimentació i melodies tradicionals els ha permès conquerir escenaris tan variats com el Sonar, Sonarkinds, Macau Festival (Xina), Today's Art Festival (Holanda), Moves 11 (Regne Unit), Temporada Alta, Etnival, Invictro o la Fira de Mediterrània de Manresa, entre molts altres.

JORDI PRAT I COLL

Direcció i dramaturgia

Girona, 1975

Llicenciat en comunicació audiovisual per la UPF (1998) i en direcció escènica i dramaturgia per l'Institut del Teatre de Barcelona (Premi extraordinari, 2002). Director, dramaturg i guionista, combina la dedicació creativa al teatre amb l'audiovisual i la pedagogia.

Com a dramaturg, ha escrit el text de *Carrer Hospital amb Sant Jeroni* (Premi Recull 2000), *Melodrama* (2001), *Nyac-Nyam!* (2001), *Obra vista* (2005), *M'he llegit* (2007), *Gossos de porcellana* (2009), *La Piràmide* (2009) i *La Festa* (2009). També ha traduït *Eva Perón*, de Copi; *Lluny i Una còpia*, de Caryl Churchill; *Tres Dones*, de Sylvia Plath; *Pensament escrits al caure de les fulles*, d'Ayub Khan-Din; *Vides privades*, de Noël Coward i *Madame Melville*, de Richard Nelson.

Ha dirigit entre d'altres, els espectacles *Melodrama* (STI, 2001), *El Público*, de Federico García Lorca (Institut del Teatre, 2002), *Lluny* (STI, 2003), *Eva Perón* (Espai Lliure, 2004), *Obra vista* (Sala Beckett, 2005), *Senzillament, coses de l'Ovidi* (Sant Andreu Teatre, 2006), *Una còpia* (Espai Lliure, 2007 – Premi Butaca al millor espectacle de petit format), *50 sonets* (La Planeta, 2007), *Undercastration* (Colegiata de Bolea, 2007), *Els amants de Lilith* (Teatre Nacional de Catalunya, 2007), *Pensaments escrits al caure de les fulles* (Festival Temporada Alta, 2007), *Lorca – 1931* (La cuina, 2008), *Vides Privades* (Festival Temporada Alta, 2008), *La Festa* (Festival Temporada Alta, 2009), *Songs of wars I have seen* de Heiner Goebbels (Auditori de Girona, 2010), *L'Armari en el mar*, de Joan Brossa i Mestres Quadreny (Auditori de Barcelona, 2010), *Lola la comedianta*, de Federico García Lorca (Festival Temporada Alta, 2010), *Hamlet-Laforgue*, de Jules Laforgue (Sala Atruim, 2011) i *Mon Brel* (La Planeta, 2011).

Ha estat ajudant de direcció de Lluís Pasqual en els espectacles *Edipo XXI* i *Mariana Pineda* de Sara Baras (2002). Ha treballat 9 anys com a guionista al concurs *Saber y Ganar* de La 2.

Dins del camp de la pedagogia ha donat classes d'interpretació a l'ESMUC (on el 2005 va dirigir al Teatre Fabià Puigserver les òperes de Haydn *Lo Speziale* i *La Canterina*), a Aules, a Eòlia (on va dirigir el 2006 *Hybris* amb dramaturgia de Pablo Iy), a Atrium i al Col·legi del Teatre. També dóna classes d'escriptura teatral a l'Obrador de la Sala Beckett.

RICARD PRAT

Escenografia

Girona, 1973

Diplomat en arquitectura tècnica a la UdG i llicenciat en escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Treballs realitzats:

- 2011** *Julieta i Romea*, dir. Marc Martínez. Co-escenografia. Festival Grec.
- 2011** *L'orquestra dels animals*, dir. Anna Llopart. Escenografia i vestuari. Liceu
- 2011** *L'orquestra dels animals*, dir. Jordi Prat. Escenografia. Sala Atrium de Barcelona.
- 2010** *Lola la comedianta*, dir. Jordi Prat. Escenografia. Teatre Municipal de Girona.
- 2010** *Tot*, dir. Rafael Spregelburg. Escenografia. Temporada Alta Girona 2010.
- 2010** *Ens hauríem d'haver quedat a casa*, dir. Llätzer Garcia. Temporada Alta 2010.
- 2010** *Primaris*, text i direcció Carles Mallol. Escenografia. Tantarantana teatre.
- 2009** *Alaska i altres deserts*, dir. Xicu Masó. Escenografia. La Planeta
- 2009** *Novembres*, dir. Pere Puig. Escenografia. La Planeta.
- 2009** *Stereo*, dir. Carles Mallor. Escenografia i vestuari. Tantarantana teatre.
- 2008** *Petò públic*, dir. Rosa Maria Sardà. Escenografia. La Planeta.
- 2007** *L'Holandès errant*, dir. Àlex Rigola. Ajudant d'escenografia. Teatro Real.
- 2007** *Pensaments escrits en caure de les fulles*, dir. Jordi Prat. Escenografia. La Planeta.
- 2007** *Bondat*, dir. Pere Puig. Escenografia. La Planeta.
- 2007** *Una còpia*, dir. Jordi Prat. Escenografia. Nominació als Premis Butaca a la millor escenografia. Teatre Lliure.
- 2006** *Lúcid*, dir. Rafael Spregelburd. Escenografia i vestuari. La Planeta.
- 2006** *Bales i Ombres*, dir. Pau Miró. Escenografia. Teatre Lliure.
- 2005** *La màgia dels ki-kids*, dir. Àngel Llàcer. Escenografia. Teatre Condal.
- 2005** *Ja en tinc 30*, dir. Àngel Llàcer. Escenografia. Teatre Condal.
- 2004** *Eva Perón*, dir. Jordi Prat. Escenografia i vestuari. Premi Butaca al millor vestuari. Teatre Lliure.
- 2004** *El compositor, l'acantant i el cuiner*, de Carles Santos. Ajudant escenografia. TNC.
- ~~**2002** *Lluny*, de Jordi Prat. Escenografia i vestuari. Sala Beckett~~

XAVIER GIBERT

Visuals / Video mapping

Assessor tècnic per a BAF General de Catalunya, membre de Telenoika i professor al Programa de postgrau de Tecnologies Digitals per a l'Escena en el IDEC (Universitat Pompeu Fabra). Artista i tècnic audiovisual (AV), realitza tasques d'assessora i direcció tècnica, així com dissenys d'enginyeria de control de vídeo a temps real aplicats a l'escenoa. Treballa en teatres com el TNC, el Gran Teatre del Liceu, el Teatre Real de Madrid o el Gran Théâtre de Genève i amb companyies com La Fura dels Baus o Dagoll Dagom. Ha realitzat projectes de desenvolupament i producció d'espectacles audiovisuals com Telenoika, Riereta.net o Slidemedia, on desenvolupa també els seus propis espectacles AV com *Telenoika Feedback Experience* o *The 23 Copyleft Session*.

FAUSTO MORALES GIL

Visuals / Video mapping

Sabadell, 1970

Del 1989 a 1994 estudis d'art (pintura i escultura) a l'escola EINA. Participació en diverses exposicions individuals i col·lectives de Sabadell, Girona i Centelles. Pintura i escultura. Cofundador del col·lectiu "D'Arts", art i subversió. Iniciatives artístiques de diferent índole. De 1994 a 1996 a Sabadell. Pioner en el camp de les visuals en l'escena electrònica. Fundador i director de Slidemedia S.L. (Empresa de creació visual)

Professor de Creació Audiovisual. Workshop al Centre L'Estruch. Sabadell del 2007 al 2009, i en Telenoika 2011. Direcció d'art i realització de videoclips musicals emesos en els principals Canals de difusió, des de 2006. Artistes: Antonio Orozco, Nika (OT), Miguel Nández (OT), PJ Hermosilla, Dani Flaco, Jere, Rebeka Brown, Raúl Pulido, Wantun.

Instal·lacions visuals destacades:

2011 *Organic mapping*. Festes de la Mercè, Parc de la Ciutadella.

2003-actualitat Vj resident en Liquid Pool Barcelona.

1999-actualitat Vj resident temporada estiu a la sala Waikiki. Agramunt, Lleida.

2007-2010 Prod Flaix i Comú d'Ordino. Vj i muntatge visual a Vallnord Sound Festival, Andorra.

2008 NonEgo, videoinstal·lació. Galeria L'Estruch Sabadell.

2007 Vj i muntatge visual escenari Festes de la Mercè. Barcelona.

2005 Vj en la gira d'Antonio Orozco.

2004 Producció, edició i realització multipantalles per Group Model Management en l'esdeveniment SuperModels Of The World. Barcelona.

2004 *Vivint en vídeo*, videoinstal·lació. Galeria La Pinacoteca.

2002 *Plusvàlues de la imatge*, videoinstal·lació. Desc-Art, Barcelona.

2002 *Nexus7*, videoinstal·lació. Delfinari virtual Chill Out. Cicle 30 Nits, L'Estruch.

2000-2003 Muntatge visual temàtic al Macba. Videà, Barcelona vj's Festival.

2000 Sonar 2000 audiovisual en col·laboració amb Anderbeat.

2000 *Oil Vs Video 2.0*. Videoinstal·lació i pintura al Mercat de les Flors.

1999-2003 MegaAplec de Flaix FM al Palau St Jordi. Megainstal·lació multimedia(BCN).

1999 Montaje visual a la boïte Anzu. Club Ultrashall. Minifulk label sessi3n. Produïda per Dj. Hell-Disc B. Itu, Sao Paulo.

1998 *Oil Vs Video 1.0* i conferenciant del seminari sobre art multimèdia. Videoinstal·lació a l'escola d'art i disseny. Campinas, Sao Paulo.

1998 Essential Miz Festival. 1^a, 2^a i 3ª edició. Perpinyà, França.

1998 *Li veau Doux club*. Muntatge visual. Monthey, Laussane.

1997 *Anatomia de l'ànima*, passi i presentació del treball. Tenxten. Video art. Brooklyn, New York.

1996 *WIPO PROJECT* vídeo-jockeys. Festival Internacional d'Art Multimèdia i Música Avançada (Sonar).

1994 Club E-Werk (Berlín). Producció de Frontpage Magazine.

EL CANAL- CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES SALT/GIRONA

El CANAL-Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona és un centre nacional de producció i de creació escènica que forma part de la xarxa de centres públics conjuntament amb el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure i els Centres d'Arts Escèniques de Reus i de Terrassa. L'Ajuntament de Salt, l'Ajuntament de Girona, la Diputació de Girona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya són les institucions conveniades que han engegat el centre.

Des dels seus inicis, els **objectius** que persegueix el Centre són: produir i coproduir espectacles de primera línia des de l'àrea urbana de Girona però amb la voluntat que tinguin una exhibició posterior el més àmplia possible. Aquests espectacles són sobretot de teatre, i molt especialment de teatre de text; el Centre treballa conjuntament amb el Temporada Alta-Festival de Tardor de Catalunya, i aquesta col·laboració ha de servir als creadors del nostre país com a espai natural de trobada amb creadors estrangers i també com a trampolí per accedir a programacions de fora del nostre país; el Canal vol ser un lloc de treball també per a les noves generacions de creadors que van sorgint a Catalunya; el Centre vol col·laborar a difondre i a fer créixer l'autoria catalana; col·laborar a teixir conjuntament amb el TNC, el Teatre Lliure, el Mercat de les Flors, els Centre d'Arts Escèniques de Reus i de Terrassa, la nova xarxa de producció teatral pública de Catalunya; treballar conjuntament amb els teatres del Servei Metropolità de Teatres i Auditoris (Teatre Municipal de Girona, Teatre de Salt, Sala la Planeta i Auditori de Girona) tant per aconseguir una programació millor, com per aconseguir arribar a un públic més ampli.

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona produeix cada temporada un mínim de quatre espectacles que es gestionen des del Centre i per cada es compta amb coproductors (Teatre Lliure, Teatro Español de Madrid, Festival Grec...), la qual cosa permet, a banda de poder fer propostes amb més mitjans, garantir la seva exhibició i gira posterior. També cada temporada els Centres de Creació de Reus, Terrassa i Salt/Girona presenten una coproducció conjunta.

La futura seu de EL CANAL-Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona, la Factoria Cultural de La Coma-Cros, està actualment en fase d'obres. A la Coma-Cros EL CANAL hi tindrà

espais d'assaig, magatzems, oficines i un espai d'exhibició modulable. Actualment els espectacles del Centre s'estrenen als espais teatrals existents a Girona i Salt (Teatre Municipal, Teatre de Salt, Sala La Planeta...).